

Din primele zile ale Planului Cincinal să ne avântăm în întrecere socialistă pentru îndeplinirea lui

Din prima zi a primului nostru Plan Cincinal, muncitorii și tehnicienii conștienți ai Combinatului și a celorlalte întreprinderi din raionul nostru, au pășit cu încredere pe porțile uzinelor, șantierelor și pe gurile minelor pentru a porni uriașa muncă — bătaia pentru Planul Cincinal.

În cadrul Cincinalului trebuiesc atinse mărețele obiective ce stau în fața clasei muncitoare, a țărânimii muncitoare și a tuturor intelectualiilor cu dragoste de Patrie și popor.

Partidul și Guvernul nostru cer să se acorde o atenție deosebită prelucrării Planului Cincinal în toate fabricile, uzinele și întreprinderile.

Organizațiile de partid și sindicale trebuie să se preocupe îndeaproape de organizarea adunărilor pentru ca obiectivele Planului Cincinal să fie prelucrate în fiecare întreprindere, în fiecare sector de muncă, în fiecare secție, atelier și la fiecare echipă în parte.

Aceste adunări trebuie să contribuie puternic la mobilizarea tuturor muncitorilor și tehnicienilor pentru realizarea Planului.

In toate întreprinderile prelucrarea Planului pe 1951 trebuie să se facă mână în mână cu analiza temeinică a activității depuse în 1950, trăgându-se toate învățămintele din munca de până acum.

Marile succese obținute de muncitorii raionului Hunedoara sub conducerea Partidului, sunt succese ce trebuiesc subliniate în adunările ce trebuiesc făcute, care să mărească încrederea în capacitatea fiecărui muncitor, forța creatoare și convingerea că se vor realiza și sarcinile grele ale Cincinalului.

Fiecare muncitor trebuie să fie mândru de minunatele succese obținute de industria noastră până acum, unde în ultimii doi ani minierii, furnaliștii, oțelarii, turnătorii și constructorii au produs cu mult față de anul 1940.

Fiecare trebuie să fie mândru și să muncească într'un ritm sănătos, mai cu seamă că în majoritatea ramurilor industriale, mijloacele de muncă s'au îmbunătățit prin sistematizarea utilajelor, lucrându-se în condiții din ce în ce mai bune, iar pentru viitor, toate utilajele noastre vor fi mecanizate complet.

Pentru a merge înainte, pentru a trece cu succes peste toate piedecile și obstacolele ce ne stau în cale, este necesar însă să se scoată la iveală lipsurile în munca de organizare precum și cauzele apariției acestor lipsuri, folosind în acest scop cu curaj arma criticii și auto-criticii.

In spiritul unei critici și autocritici curajoase și ascuțite trebuie să se desfășoare pretutindeni adunările pentru prelucrarea Planului Cincinal.

Cu ocazia prelucrării sarcinilor noi, muncitorii, tehnicienii și funcționarii trebuie să analizeze în spirit critic și autocritic felul în care a fost organizată munca în 1950 în Combinatul Hunedoara și în celelalte întreprinderi din raionul Hunedoara, măsurile care trebuiesc luate pentru descoperirea și mai buna utilizare a rezervelor interne, astfel încât sarcinile Planului să fie nu numai îndeplinite, dar și simțitor depășite.

În direcția folosirii rezervelor interne, a ridicării productivității muncii există în fiecare întreprindere, în fiecare secție posibilități imense. Astfel dacă în Combinatul Hunedoara printr'o mai rațională organizare a lucrului la secțiile Furnale și Oțelăriile Siemens Martin se îmbunătățește munca numai cu 2 sau 3 procente prin folosirea rațională și la timp a utilajelor, sporul de producție va fi mai mare, iar calitatea produselor va fi mai bună, — aceasta făcându-se fără noi investiții și fără alte cheltuieli suplimentare.

Dar pentru îndeplinirea Planului Cincinal se cere o puternică disciplină financiară și la locul de muncă. Organizațiile de partid și cele sindicale trebuie să îndrumeze în această direcție muncitorii, iar comuniștii să dea exemplu de disciplină conștientă în muncă.

Trebuiesc criticate aspru întârzierile în muncă, absențele nemotivate, plimbările fără rost și lipsa de respect față de măștri.

Pentru a ține mereu vie flacăra întrecerii socialiste — metoda cea mai sigură pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor din plan — organizațiile de bază trebuie să întărească corpurile de agitatori care să lămurească la locul de muncă pe fiecare tovarăș de importanța îndeplinirii și depășirii sarcinilor ce revin fiecărui om în parte.

Agitatorii trebuiesc instruiți și verificați în ședințe din 10 în 10 zile de birourile organizațiilor de bază, iar comitetele de partid trebuie să țină plenary cu agitatorii din întreprinderi cel puțin odată pe lună. Cabinetul de partid trebuie să se îngrijească din timp de procurarea broșurilor pe care agitatorii să le prelucreze în mijlocul tovarășilor lor de muncă, broșuri ce vor contribui la ridicarea nivelului politic al muncitorilor și la stimularea lor.

Veriga principală, metoda de bază pentru realizarea sarcinilor din Plan, este întrecerea socialistă. Bogata experiență a Uniunii Sovietice ne arată că întrecerea socialistă și Planul Cincinal sunt indestructibil legate între ele. Întrecerea socialistă ne ajută să învingem toate greutățile și noi vom putea îndeplini toate sarcinile Planului numai ridicând la un nivel superior întrecerea socialistă și făcând ca întreaga masă a muncitorilor să fie antrenată în întrecere.

Organizațiile de partid trebuie să mobilizeze syndicatele pentru a stimula și populariza larg inițiativele menite să ducă la sporirea productivității muncii. Organizațiile de partid și de masă trebuie să desfășoare o intensă muncă politică pentru a arăta fiecărui muncitor că realizarea sarcinilor Planului Cincinal reprezintă contribuția cea mai de preț la apărarea păcii, că realizarea Planului Cincinal va însemna o lovitură grea pentru imperialiștii americani și englezi, provocatorii la război.

Minieri, furnaliști, oțelari, laminatori, ingineri și tehnicieni, muncitori din toate ramurile economiei noastre!

Sub conducerea Partidului, să pornim dela început cu toate puterile la muncă și la luptă neobosită pentru realizarea sarcinilor primului an al Planului Cincinal.

Uzina Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. și al Sfatului Popular Raional Hunedoara

Anul II. Nr. 78

Sâmbătă, 6 Ianuarie 1951

4 pagini 4 Lei

Președinția Consiliului de Miniștri, felicită muncitorii Combinatului nostru pentru succesele obținute în cursul anului 1950

Către muncitorii, tehnicienii și funcționarii Combinatului Siderurgic Hunedoara

La încheierea anului 1950, anul celui de al doilea Plan de Stat, vă salut și vă felicit pentru elanul și hotărârea ce ați depus în munca de îndeplinirea Planului. Prin succesele obținute s'au creat baze temeinice pentru primul nostru Plan Cincinal, iar Patria noastră a devenit un factor mai puternic în lupta pentru apărarea păcii. Frumoasele rezul-

tate obținute au fost posibile în primul rând sprijinului frățesc acordat de Marea Uniune Sovietică. Vă urez succese în noul an 1951, anul primei etape a marelui nostru Plan Cincinal. Urmând exemplul măreț al oamenilor sovietici, întărind disciplina de plan și simțul răspunderii în muncă, asigurăm îndeplinirea sarcini-

lor de plan pe drumul luminos al construirii socialismului în Patria noastră. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, înainte spre noi victorii în lupta pentru apărarea păcii, pentru îndeplinirea Planului nostru Cincinal, pentru socialism.

Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri,
CHIVU STOICA

Și Direcția Generală Siderurgică ne transmite felicitări pentru succesele obținute

Către muncitorii, tehnicienii și funcționarii Combinatului Siderurgic Hunedoara

Felicităm tovarășii muncitori, tehnicieni și funcționari pentru contribuția lor la realizarea Planului de Stat pe 1950. De anul nou, 1951, urăm

tuturor oamenilor muncii din Întreprinderea Dvs. noi și susținute victorii în lupta pentru realizarea și depășirea primului nostru Plan Cincinal pentru

îndeplinirea cu un ceas mai devreme a socialismului în scumpa noastră Țară.

La mulți ani!

Diracția Generală Siderurgică

Prelucrarea Planului Cincinal la Combinatul Siderurgic Hunedoara

— În ziua de 27 Decembrie a avut loc la Combinatul Siderurgic Hunedoara o consfătuire în cadrul căreia s'au analizat sarcinile ce revin în Planul Cincinal muncitorilor și tehnicienilor dela acest Combinat. La consfătuire au luat parte numeroși muncitori fruntași, tehnicieni și ingineri.

Tov. Popeși Ioan, directorul general al Combinatului, a arătat că în anul Planului Cincinal, Combinatul Siderurgic Hunedoara va lua o mare dezvoltare. Se vor face investiții masive, furnalele și cuptoarele Siemens-Martin vor fi reconstruite și mărite, Combinatul va fi înzestrat cu utilaj modern. Producția și productivitatea muncii vor spori simțitor.

Producția de fontă va crește în ultimul an al Planului Cincinal cu 304%, față de anul 1950, producția de oțel cu 278%, iar producția de laminate cu 259%.

Oțelăria specială, care produce oțel pentru rulmenți își va mări capacitatea de producție în anul 1951 cu 407%, față de 1950. Odată cu creșterea producției, odată cu dezvoltarea Combinatului, condițiile de muncă ale tehnicienilor și muncitorilor se vor îmbunătăți simțitor.

În cursul Planului Cincinal se va continua construirea orașului muncitoresc Hunedoara. Pentru sănătatea muncitorilor se va construi în pădurea Chizid un spital modern cu o capacitate de peste 300 paturi. Orașul va avea o arenă sportivă de 10.000 locuri, un mare cinematograful, un teatru permanent etc. Tot aici va lua ființă și Institutul Siderurgic, în care copiii muncitorilor și tehnicienilor vor putea învăța și deveni ingineri.

În încheiere, vorbitorul a arătat necesitatea de a se trece ne-

întârziat la defalcarea Planului pe 1951 astfel ca fiecare secție să cunoască sarcinile ce-i revin. Muncitorii și tehnicienii din secțiile furnale, oțelăria Siemens-Martin, laminare și Oțelăria Specială, cunosc de pe acum producția pe care trebuie s'o realizeze în primul trimestru al anului 1951.

Au luat apoi cuvântul numeroși muncitori și tehnicieni care și-au exprimat în cuvinte însuflețite hotărârea de a munci din toate puterile pentru realizarea mărețelor sarcini ce le revin. Tov. Barbu Cornel, a arătat că secția Oțelăriei își ia angajamentul de a introduce sistemul muncii după grafic și de a depăși Planul pe primul trimestru al anului 1951 cu 20%. Angajamente asemănătoare și-au luat numeroși muncitori furnaliști și laminatori.

Primele succese în cadrul Cincinalului

Din primele zile ale Planului Cincinal, muncitorii și tehnicienii Combinatului nostru au pornit cu avânt în muncă la lupta pentru obținerea de noi și însemnate succese.

Antrenați în întrecere socialistă muncitorii dela minele de fier Ghelar au obținut pe întreaga mină o depășire de 80 la sută.

* * *

Cu același entuziasm ca și muncitorii minelor de fier Ghelar, colectivul de lucru dela grupul de mine Teliuc a obținut pe întregul grup o depășire de 24 la sută peste normă.

* * *

În primele două zile, hotărâți să contribuie din plin la îndeplinirea și depășirea Cincinalului,

furnaliștii au dat cu 55,3 la sută mai multă fontă.

* * *

Muncitorii dela Oțelăria Siemens Martin, luptând în întrecere socialistă au obținut și ei frumoase depășiri.

Astfel în primele două zile ei au dat cu 38,5 la sută mai mult oțel pentru Patrie, pentru pace.

Volumul 8 al operelor tovarășului Stalin

Volumul al optulea al Operelor lui I. V. Stalin cuprinde lucrările scrise între Ianuarie și Noembrie 1926.

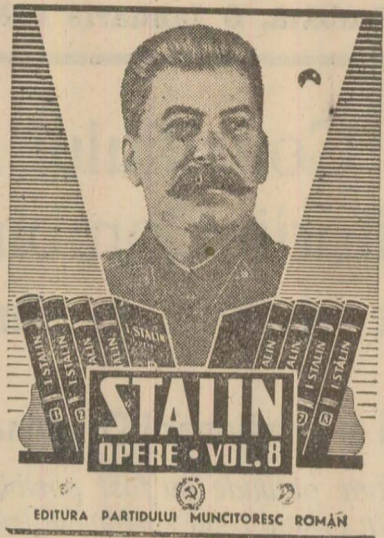
Anul 1926 a fost primul an de luptă larg desfășurată a Partidului Bolșevic pentru realizarea orientării generale a partidului și Puterii Sovietice spre industrializarea socialistă a țării.

În lucrările „În jurul problemei leninismului” și „Situția economică a Uniunii Sovietice și politica partidului”, I. V. Stalin demască denaturarea cu intenții dușmănoase a bazelor leninismului de către grupul Zinoviev-Camenev, apără hotărârile Congresului al XIV-lea al P. C. (b) al U.R.S.S., desvăluie încercările „noii opoziții” de a inocula partidului virusul neîncrederii în victoria socialismului în U.R.S.S.

În raportul „Despre devierea social-democrată din partidul nostru”, prezentat la Conferința a XV-a a P. C. (b) al U.R.S.S. și în cuvântul de încheiere la raport, I. V. Stalin apără unitatea ideologică și organizatorică a Partidului Bolșevic și demască ideologia capitalistă a blocului troțchist-zinovievist și activitatea scizionistă, de subminare, dusă de acesta.

În aceste lucrări ale lui I. V. Stalin este dezvoltată învățătura leninistă despre posibilitatea victoriei socialismului în diferite țări, este fundamentată posibilitatea, necesitatea și însemnătatea internațională a construirii societății

socialiste în U.R.S.S. în condițiile încercării capitaliste; sunt trasate sarcinile practice ale partidului în construcția socialistă, sunt definite căile și metodele concrete de realizare a orientării generale a partidului spre industrializarea socialistă a țării.

În lucrările: „Despre greva din Anglia și despre evenimentele din Polonia”, „Despre Comitetul anglo-rus pentru unitate”, „Despre lupta împotriva devierilor de dreapta și împotriva devierilor „ultrastângiste”, „Cuvântare rostită în comisia germană a plenarei a VI-a lărgite a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, precum și în alte lucrări, I. V. Stalin subliniază necesitatea unei lupte perseverente și consecvente pentru unitatea clasei muncitoare, împo-

triva reacțiunii imperialiste, împotriva pericolului unor noi războaie imperialiste; în aceste lucrări el demască aventuroasa teorie troțchistă a saltului peste o mișcare care încă nu s'a epuizat, arată căile și metodele luptei ideologice și organizatorice împotriva oportunismului în partidele comuniste din străinătate.

În cuvântarea „Despre perspectivele revoluției din China”, I. V. Stalin desvăluie particularitățile revoluției chineze, caracterul și direcția ei.

Volumul al optulea cuprinde următoarele documente publicate pentru întâia oară: „Despre țărâ-nime ca aliat al clasei muncitoare”, „Despre posibilitatea construirii socialismului în țara noastră”, „Cuvântare rostită în comisia franceză a plenarei a VI-a lărgite a Comitetului executiv al Internaționalei Comuniste”, cuvântarea „Despre Comitetul anglo-rus”, „Scrisoare către Slepov”, „Despre măsurile în vederea atenuării luptei din sânul partidului”, scrisoarea lui I. V. Stalin „Către redacția organului central al Partidului Muncitoresc din America — „Daily Worker”. Se publică în întregime scrisoarea lui I. V. Stalin adresată „Tovarășului Caganovici și celorlalți membri ai Biroului Politic al C. C. al P. C. (b) din Ucraina”.

Institutul Marx-Engels-Lenin
de pe lângă C. C. al P. C. (b)
al U. R. S. S.

Primul schimb de muncă în cadrul Cincinalului

Furnaliștii și oțelarii Combinatului Siderurgic Hunedoara prin eforturile lor de zi cu zi și îndrumați în permanență de Organizația de Partid s'au achitat cu cinste de sarcinile ce le-au revenit din cadrul Planului de Stat pe 1950, îndeplinindu-l cu cinste înainte de termen.

Odată cu apariția în presa de Partid a Hotărârii C. C. al P.M.R. asupra Legii Planului Cincinal și odată cu votarea de către Marea Adunare Națională a Legii Planului pe 1951, în prelucrările care s'au făcut pe întreg Combinatul Siderurgic și pe secții, muncitorii și-au luat o serie de angajamente pentru ca și sarcinile ce le revin în cadrul Planului Cincinal să le îndeplinească înainte de termen.

Chiar din prima zi a noului an, furnaliștii și oțelarii au început să traducă în fapte angajamentele luate.

Srenele Combinatului Siderurgic Hunedoara au sunat prelung în miez de noapte anunțând sosirea noului an, anul 1951.

La Furnalul Nr. 1, prim-topitorul Băișan Sabin desfundase stichul, și fonta curgea luminând bolta întunecoasă a nopții, luând drumul spre oala de turnare pentru a fi transportată la Oțelăria Siemens Martin.

În primul schimb al Planului Cincinal, prim topitorul Băișan Sabin cu brigada lui, a dat cu 9,9 tone mai multă fontă peste programul stabilit.

În acest timp, muncitorii dela furnalele Combinatului Siderurgic Hunedoara au dat peste planul stabilit de schimb cu 33,34 tone mai multă fontă.

* * *

La Oțelăria Siemens Martin prim topitorul Poja Gheorghe dela cuptorul Nr. 4, înainte de începerea lucrului și-a împărțit muncitorii din echipă pe locurile de muncă stabilite.

„Tovarăși, peste o oră vom pași în noul an, anul 1951 și vom începe să producem pentru primul nostru Plan Cincinal” — a spus tov. Poja Gheorghe.

Și într'adevăr, lucrând în mod planificat, Poja Gheorghe și echipa sa a dat cu 30 tone mai mult oțel peste program. E hipa prim-topitorului Brasay Dionisie dela cuptorul Nr. 1., a dat cu 10 tone mai mult oțel pentru întărirea Patriei, pentru pace.

Dela început, furnaliștii și oțelarii Combinatului Siderurgic Hunedoara își traduc în fapte angajamentele pe care și le-au luat în consfățuirile pe secții pentru îndeplinirea Planului Cincinal înainte de termen.

COLȚUL MEDICAL

REUMATISMUL

Până nu de mult, reumatismul, acest morb destul de răspândit în zilele noastre, era pus numai pe socoteala răcelii. Astăzi însă, oamenii de știință au aflat că și frigul poate pricinui reumatisme, dar că nu toate reumatismele se datoresc frigului. Mai de grabă: răceala ajută la îmbolnăvire, decât să fie o cauză principală.

După unii învățați boala ia naștere prin intrarea în corpul omenesc a unor microbi foarte foarte mici fie pe calea gâtului (amigdalelor), fie pe calea dinților stricați. Dimpotrivă alții spun că s'ar putea ca reumatismele să fie rămășițe ale unor boale lipicioase: scarlatină sau febră tifoidă, difterie sau chiar sifilis. Dacă noi astăzi nu cunoaștem încă toate cauzele reumatismului, apoi în ceea ce privește mijloacele de vindecare ne stau cu prisosință la îndemână, dând rezultate din cele mai bune.

După aceste câteva cuvinte de început vom arăta, pe scurt, care sunt semnele reumatismului în frunte cu cel mai de seamă: durerea. Durerea în reumatism este de foarte multe feluri. Ea se poate așeza în toate încheeturile, oasele și mușchii omului, ba uneori și în creeri. Deasemenea țăriia durerii se schimbă dela om la om după felurile forme ale bolii. Alte semne principale ale reumatismului sunt: umflarea încheeturilor — în special a celor mici, — roșeață cu căldură la locul umflăturii și uneori apă la încheeturi. Totodată se găsesc turburări ale bătăilor inimii și dureri la porțile de intrare ale microbilor: măsele și amigdale. În formele învechite apar înfeșpeniri ale încheeturilor care de multe ori nu se mai pot vindeca, bol avul rămânând olog pe toată viața.

Înainte de a trece la metodele de vindecare ale reumatismului vom arăta că această vindecare se face prin medicamente mai ales

în formele noi de boală cât și prin băi în cele învechite.

Tratamentul cu medicamente este bine să se facă numai sub controlul medicului pentru că de multe ori leacurile date fără măsură în reumatism pot strica la inimă sau stomac. Deasemenea se recomandă ca bolnavul să se prezinte, chiar dacă boala este mai veche, la un dispensar sau policlinică pentru vizitarea dinților și a gâtului care, cum am spus mai sus, de multe ori înseamnă poarta de îmbolnăvire prin puroiul adunat la rădăcina unei măsele stricate sau într'o amigdală umflată.

Deci spre a ne feri de reumatism vom avea în vedere în primul rând curățenia gurii și a gâtului. Ea se poate face cu pastă sau praf de dinți și spălături cu hiper-mangan, apă oxigenată sau altele.

Medicamentele în reumatism sunt foarte numeroase și nu vom stărui asupra fiecăruia în parte, fiindcă, oricum, bolnavul trebuie să se arate medicului care îl va lămurii, spunându-i ce are de făcut pentru vindecarea sau preîntâmpinarea înaintării bolii.

Reumatismele se pot vindeca însă și pe altă cale și anume prin băi de ape minerale cu sau fără nămol. Republica noastră este bogată în astfel de ape. Vom aminti numai de Bazna, Buziaș, Herculane, Tekirghiol, Tușnad și Vatra Dornei.

Am înșirat mai sus câteva rânduri despre reumatism, rânduri asupra cărora mulți tovarășii din câmpul muncii credem că vor medita, amintindu-și de grija neprecupețită a Partidului și Guvernului care ne pun la dispoziție toate mijloacele necesare de vindecare a reumatismului atât prin medicamente cât și prin trimiterea salariaților la băi în număr din ce în ce mai mare.

Să ne îngrijim deci sănătatea pentru ca astfel, prin munca noastră să putem îndeplini sarcinile mărețului Plan Cincinal.

Dr. Grigore Poruțiu

Maiacovschi despre America

(Versuri și proză)

În poemele și schițele „americane” ale lui Vladimir Maiacovschi născute din confruntarea vieții noi sovietice, cu lumea putredă a dolarului, pe care marele poet a cunoscut-o la ea acasă, la New-York, Cicago și Detroit, răsună accentele unei satire necruțătoare la adresa business-manilor în goană după profituri, la adresa unei societăți, în care „diavolul galben” își exercită fascinația asupra sufletelor, distrugând în ele demnitatea, îngustându-le orizontul existenței.

Lucrarea „Maiacovschi despre

America”, apărută de curând în Editura CARTEA RUSĂ, demască crunta și fâțarnă ca exploatare a omului de către om în U. S. A., sistemul de îndobitocire a maselor, întrebuintat de cei mai cinici capitaliști din lume, metodele folosite de ei pentru adormirea conștiinței de clasă a proletariatului, moravurile celei mai mincinoase prese, tratamentul aplicat populației de culoare și toate ororile imperialismului.

Dar vizitând Statele Unite ale Americii, desigur că marele poet sovietic a văzut și hotărârea cu

care luptă pentru o viață mai bună, pentru pace, pentru democrație, Partidul Comunist și toți oamenii cinștiți și conștiinți din U.S.A.

El a înfățișat realitatea așa cum i-a căzut sub ochi. Cu forța uriașă a talentului său, a zăgrăvit-o într'o formă artistică originală, expresie a dinamismului său revoluționar.

În românește lucrarea „Maiacovschi despre America” a apărut în traducerea unui colectiv format din: Al. Philippide, M. Dragomir, N. Amza, O. Rîureanu, V. Kernbach și I. Dumbravă.

Cu inimile pline de recunoștință și dragoste, copiii muncitorilor au primit darurile de Anul Nou

În sala cazinoului C. S. H. frumos pavoazăată, copii de toate vârstele, pioneri și pionere, elevi dela școlile elementare, copii ai muncitorilor din Combinat admirau fermecătorul pom de iarnă în vârful cărui strălucea o frumoasă stea roșie cu cinci colțuri.

Bombone și jucării împodobeau ramurile bradului care sub reflexele luminii predomină în sala cazinoului plină cu copii.

Ansamblul Combinatului a dat o reprezentație iar președintele Sindicatului Tov. Bercioiu a arătat grija Partidului față de tânăra generație.

Numele scump al celui mai iubit prieten și conducător — părintele copiilor — Iosif Vissarionovici Stalin, a fost îndelung ovaționat și scandat.

Programul a cuprins poezii și cântece.

Micuța Juc Angela discută cu Șoimoși Viorica despre cadourile care le vor primi.

Pachete cu dulcitură, nuci biscuiți și mere, cărți, reviste și creioane, rufărie, ghete, flanele, stoffe și barchet pentru hăinuțe. . . .

Ochii lui Popa Nicolae s'au umplut cu lacrimi de bucurie văzând atâtea bunuri care li se vor împărți.

Și el are 5 frați și și amintește de acum șase ani

și mai bine când se oprea la geamurile bogătașilor să privească bradul îmbrăcat.

Acum și el ca și frații lui și toți copiii au un pom al lor. Pomul de iarnă dela cazinoul muncitoresc C. S. H.

Acest pom care zâmbeste, parcă lui și celorlalți, este al lor al celor mulți care în trecut n'au avut clipe de bucurie.

Pionerilor li s'a făcut un pomn de iarnă și la Clubul „3 Decembrie”.

Darurile s'au împărțit, iar copii cu zâmbetele pe buze au părăsit sala cazinoului cu inimile pline de dragostea și recunoștință față de cel ce a făcut posibil instaurarea unui regim cu adevărat democratic, pentru cei ce muncesc, către scumpul tovarăș Stalin.

M. M.

PIERDUT

În ziua de 4 Ianuarie 1951, s'a pierdut pe strada 23 August între podul de lemn și cel din beton de peste Cerna un lanț de motocicletă.

Găsitorul este rugat a-l aduce la Sindicatul Combinatului Siderurgic Hunedoara, unde va primi o bună recompensă.

In 1955, la Hunedoara

„Dacă cineva ar pleca de aici și s'ar reîntoarce
apoi peste cinci ani, n'ar mai recunoaște Hunedoara“.
(Cuvinte rostite la o adunare a corespondenților dela
Combinatul siderurgic Hunedoara)

Hunedoara 1955. O zi de început de toamnă, după amlază, după ora schimbului Din hala imensă a cuptoarelor Siemens-Martin a pornit un om îndreptându-se fără grabă spre est. E ultimul care a plecat din schimbul lui. Trebuie să fie vreun maestru sau altcineva cu muncă de răspundere. Aleea prin care tece este străjuită de o parte și de alta de pomi tineri. Sunt plantați de câțiva ani și acum cresc și el odată cu uzina. Prin curtea uriașului combinat, Cerna curge lin, sclipind în soarele auriu de toamnă, pornind mai departe spre Mureș, printre câmpurile pline de rod ale gospodăriilor colective. Înspre munte, sus la Ghelar, cerul albastru curat vestește pentru încă multă vreme zile frumoase, fără de ploaie. Drumul acesta peste Cerna îl străbate de zeci de ani meșterul Simeria Gheorghe. Își amintește bine. Avea numai 16 ani când mânat de sărăcie și mizeria îndurată argăzind la chiaburii, a pornit de-acasă din Boj, în jos, spre valea Zlaștului, spre uzină. Câte s'au schimbat de atunci! Dar mi-ai ales câte s'au schimbat în anii Cincinalului! Aproape totul e nou aici la Hunedoara.

— La ce te gândești meștere?

Fără să-și întoarcă privirea, Simeria recunoscu după glas pe fostul său elev, azi unul dintre fruntașii șarjelor rapide. Și cum nu l-ar cunoaște? Doar el l-a crescut acolo la gura Siemensului. Prin 1947 când a venit în uzină, acest fecior de moș era un omuleț pipernicit, cu obrazul supt, ochii pierduți în fundul capului. Cine ar fi crezut că prichindelul ăsta va ajunge în 1955, la sfârșitul Planului Cincinal, unul din cei mai de seamă oțelari ai Combinatului?

Oțelarul cel tânăr vorbi din nou:

— De multă vreme mi-ai promis meștere că treci pe la mine. Uite, mâine schimbul nostru e liber. Băieții din echipa mea vin să mă stăm de vorbă. Ar fi bine să treci și dumneata.

— Am să vin, Traian, am să vin — și meșterul zâmbi prietenos tovarășului său de muncă.

La răscrucea din piață cei doi oțelari și-au strâns puternic mâinile lor aspre. Bărlea Traian porni încet către orașul cel nou, spre casă. Deoparte și de alta drumul era străjuit de clădiri înalte, luminoase. În fața Institutului Siderurgic un grup de tineri discutau cu aprindere. Erau studenții Institutului, viitorii ingineri siderurgici. Primul grup de ingineri a absolvit Institutul cu vreo două luni în urmă, pornind spre uzinele unde se fabrică oțel. Mulți dintre aceștia erau, cu ani în urmă doar simpli muncitori. Pe locul unde se află acum clădirea Institutului și mai încolo, unde sa află frumosul stadion sportiv, aici în stânga unde s'a ridicat noul oraș muncitoresc cu cele aproape patru mii de apartamente, cu hoteluri și magazine încărcate, cu cinci ani în urmă erau doar niște locuri virane. Tot ce se vede aici s'a construit într'un ritm nemai întâlnit vreodată.

Bărlea Traian a ajuns aproape de casă. Deschizând portița a scos șapca, răspunzând vesel unul om care l-a strigat de departe „noroc!“ E maestrul Luțic Ioan, dela uzina cosco-chimică, care a început să lucreze nu de mult.

„Ăsta în 1944 nici nu știa să se iscălească, dar are voință și multă putere de muncă. Cincinalul l-a dat puțină să crească meru“, gândește Bărlea.

În prag l-a ieșit soția, mică de statură, un nod de femele cum îl zic to-

varășele ei de lucruri. Oțelarul își îmbrățișează cu privirea copil care adormiseră cu surâsul în obrăjori.

Cât de bine o duc ei! Și gândul oțelarului sbură cu ani în urmă la viața de mizerie pe care a îndurat-o în satul său, Lupșa, din inima Apusenilor. Multe s'au schimbat și în viața moșilor!

Oțelarul trecu apoi în baie unde îl aștepta un duș cald, și apoi în bucătărie. Mâncă bine, apoi intră în camera de alături, luminoasă și primitoare, frumoasă mobilată cu scaoțe pe pereți și cu glastre de flori în fereastră. Dădu drumul la radio, încet ca să nu trezească copilul Muzica plină de viață umplu încăperea. Într'un târziu, când la radio se transmiteau știrile sportive, femeia îl spuse:

— Îți amintești Traian? Într'o zi ai început să-mi povestești ceva despre șarjele rapide. Tu spuneai că metoda asta v'a ajutat să dați mai mult oțel. Pe se tot se vorbește de voi, oțelarii, și de metoda aceasta de lucru. Aș dori tare mult să aflu și eu istoria șarjelor rapide, că de, sunt doar femeia unui oțelar și nu a unui oarecare.

— Măine vom avea oasepești de seamă, îi răspunde Traian plin de bucurie. Vor veni aici tovarășii din echipa mea și l-am invitat și pe meșterul nostru, cel care a introdus pentru prima oară în țară, această minunată metodă sovietică. E meșter bătrânul Simeria nu numai la lucru dar și la povestit. O să-l rugăm să ne vorbească chiar el despre șarjele rapide.

... Noaptea s'a lăsat încet. Din când în când lumina puternice se ridică de jos din vale dela uzină. Ele vestesc că la furna, la cuptoarele Siemens-Martin, șarjele de fontă și oțel curg din ce în ce mai repede.

Din orașul nou, grupuri de muncitori, tineri și bătrâni, pornesc spre sala teatrului, spre cinematografe. Tineretul se îndreaptă mai ales spre sala clubului central. Cu cinci ani în urmă, în 1950, la Hunedoara nu exista nici teatru, nici club central. Există o singură sală de cinematograf cu 100 de locuri. Aceasta era moștenirea lăsată de burghezii.

Zorii dimineții au apărut din nou. Orașul este scaldat în soarele de toamnă care se înalță tot mai sus. De aici, de pe dealul Chizidului din orașul cel nou, îi se pare că uriașele coșuri ale uzinei, atât cele vechi cât și cele noi ridicate în ultimii ani, s'au luat la întrecere în înălțime cu turnul castelului Huniazilor, care străjuiește în dreapta.

Un șuerat prelung a splintecat liniștea dimineții. Din gara cea nouă, abia terminată, a pornit un tren. Locomotiva trage din greu zece de vagoane încărcate cu lingouri reci și grele de oțel, din care constructorii dela „Steagul Roșu“ și „Sovromtractor“ vor făuri noi strunguri, noi prese pentru muncitorii petrolști, noi tractoare. Hunedoara a devenit o puternică cetate a metalului, care trimite zilnic sute de tone de oțel fabricilor metalurgice din țară, fabrici care au crescut și ele în anii Cincinalului. Aici la Hunedoara se produce acum atât oțel cât se producea în 1950 în toată țara.

În casa lui Bărlea Traian au sosit pe rând ortaci. Mai întâi Vasile apoi Stan, răsfățatul echipei, și apoi toți ceilalți. Meșterul Simeria nu s'a lăsat nici el prea mult așteptat. Gospodarul

casel străne cu căldură mâna oaspelui. Bătrânul oțelar își mângâie mai întâi cu mâna dreaptă mustața presărată cu fire albe ca zăpada, apoi cu glasul lui domol ardelenesc, începu să vorbească despre frumusețea dimineților de toamnă, despre Gheorghii, băiatul lui, care acum e pionier și ar vrea să devină și el inginer la oțelărie. Știe să povestească minunat oțelarul. Din una din alta, veni vorbele despre șarjele rapide.

— Era o toamnă ca și acum, începu meșterul. Pe vremea aceea uzina nu arăta așa. Furnalele erau mici, cuptoarele pipernicite, toate erau altfel.

Și a început să vorbească domol, măsurat, apăsând din când în când pe unele vorbe. Ascultându-l, oțelarii retrăiau parcă cei cinci ani care s'au scurs: munca grea a constructorilor, lupta cu greutățile cu sabotajul dușmanilor, cu șovăielile și vorbele goale ale unor specialiști înăcrâși; retrăiau entuziasmul cu care au fost ridicate noile furnale, alte cuptoare Siemens-Martin, uzina cosco-chimică, uriașă hală a laminoarelor.

Iată! Furnalul Nr 5, unde lucrează echipa lui Baba Ion, pe vremea aceea nu fusese încă construit. Cuptorul 8, la care e primul topitor Ilea Gheorghe unul dintre cei crescuți de bătrânul Simeria, ca și celelalte 3 cuptoare din stânga lui, nu existau pe atunci. Blocurile de oțel fabricate la Hunedoara făceau un drum lung în acea vreme spre Reșița sau Oțelul Roșu, spre a fi transformate în profile. Așa cereau interesele capitaliștilor care au construit uzina. Azi, în hala imensă de lângă oțelărie, funcționează cele mai moderne laminoare.

— Dacă n'ar fi fost Partidul nu erau toate acestea, a spus deodată Bărlea. Poate că furnalul 3 nu e nici acum construit dacă membrii de partid n'ar fi luat pleții greutățile, dându-ne curaj tuturor.

— Cu șarjele rapide tot așa a fost! Începu din nou vorba meșterul Simeria. Bătrânul oțelar stătu o clipă pe gânduri pe fruntea sa lată, deasupra sprâncenelor călitate de flăcările cuptoarelor, apărură cute mari.

— Parcă s'a întâmplat ieri, începu el din nou să vorbească. În oțelărie a venit într'o zi secretarul organizației de partid. De fapt el venea mai în fiecare zi. Ne întreba cum stăm cu producția, care sunt greutățile. Ne dădea câte un sfat. În ziua aceea însă nu a stat mai mult de vorbă cu noi. Ne-a vorbit despre însemnătatea oțelului în lupta pentru fericire, pentru pacea lumii. Noi eram în întrecere de câțiva vreme. „Căutați metode noi de lucru în întrecere, ne-a zis secretarul. În țara sovietică oțelarii au reușit să obțină însemnate realizări. Am adus din bibliotecă noastră o carte care vorbește de metodele oțelării sovietice“. Și din buzunarul hainei sale secretarul a scos o mică broșură. Cu glas tare îl citi titlul: „Dela cuptorul stahanovist la atelierul stahanovist“.

— Aici se vorbește de vestitul oțelar sovietic Matulineț, cel care elaborează șarje rapide. Ține această carte, tovarășe Simeria! Învăță și aplică în practică ce se spune aici!

Maestrul zâmbi din nou. Cutele îi apărură iarăși pe frunte.

— Știi la ce mă gândeam? Când am primit cartea am simțit o mare bucurie dar și o mare tristețe. Eu nu știam pe atunci să citec. Și parcă miera rușine să spun lucrul acesta. Mă gândeam: oare tovarășul secretar nu cunoaște că eu nu știu carte? De fapt, mai bine de un sfert din muncitorii noștri, din populația regiunii, nu știu pe atunci carte. Aceasta era tot o moștenire a burgheziei.

Firul amintirilor se despână încet prin fața ochilor bătrânului oțelar.

— Fetița mea — reia el după un timp — avea pe atunci 14 ani. În ea mi-am pus nădejdea. Nopți dearându-l mi-a citit fetița din cartea primită dela Partid. Ziua când veneam la lucru aplicam în practică cele învățate. La predarea schimbului explicam tovarășilor experiența acumulată în ziua aceea. Așa am lucrat zile dearându-l. Într'o după amlază, tocmai elaboram șarja și începusem reparația cuptorului după metoda sovietică, fără să opresc injectoarele, când a venit acolo unul din inginerii secției.

— Dumneata n'ai să schimbi regimul de topire a oțelului, domnule Simeria.

— Dar nu putem, domnule inginer, lasă o șarjă zece ore în cuptor. Ne doare inima.

— Nu te privește pe d-ta, mi-a răspuns el. Asta hotărăm noi că deaceia am învățat carte. Au stat șarjele și 20 și 26 ore în cuptor. Și nu de mult, cu 2—3 ani în urmă.

— O fi fost domnule inginer, dar pe atunci lucrau în uzina noastră mult mai multe codițe de topor.

— Ba are dreptate tovarășul inginer, a sărit atunci cu vorba un fost activist al sindicatului.

— Dar e metodă sovietică, tovarășe — i-am zis eu.

El m'a întrebat din nou:

— Cu cât reduci timpul de elaborare?

— Păi cu cât? Cu două, cu trei ore, am răspuns eu. În loc de opt-nouă ore, o să dăm șarja în șase-șapte ore.

— Nu merge, tovarășe Simeria, ne facem de rușine. Păi dacă lucrăm cu metodă sovietică trebuie să obținem succese mult mai mari. Două-trei ore la o șarjă e o nimica toată!

Imi venea să-l scuip în față și pe el și pe inginer. M'am dus drept la Partid.

— Merge greu, meștere, așa-i? mi-a zâmbit voios secretarul. Știu că te frământă problema șarjelor rapide. Nu trebuie să-mi vorbești nici de greutăți. Am auzit că ai mulți dușmani. Unii sunt împotriva metodelor înaintate din nepricepere, alții însă, din rea voință. Metoda aceasta se poate însă aplica, și se va aplica, pe scară largă, în ciuda împotrivirii unora dintre „prieteni“ noștri. Am vorbit cu inginerul Nisipeanu — continuă secretarul. El e membru de partid. Îți va da un ajutor prețios în muncă. Și mai există acolo și alți tehnicieni buni, ca prim-maistrul Răpeanu și alții.

Dela Partid am primit îmbărbătare. Au urmat zile de luptă grea, pentru a smulge cuptorului mai mult oțel. Ingerul Nisipeanu, meșterul Răpeanu au dat echipei noastre un mare ajutor. Metoda noastră a biruit. Cu timpul ea s'a extins și la alte echipe. Ilea Gheorghe, Stanciu Aurel. Traian al nostru și atâția alții au început să aplice această metodă în mod permanent, încă din primele zile ale Cincinalului. Și atunci mai spuneau unii că nu sunt condiții pentru extinderea ei, că groapa de turnare e încă prea mică. Am biruit și aceste greutăți. Astăzi toți oțelarii din combinatul nostru lucrează după metoda aceasta minunată cu a-

jutorul căreia noi am putut dubla la cuptoarele vechi producția de oțel în anii Cincinalului. Dela cuptoarele noastre pornește spre fabricile țării de șapte ori mai mult oțel decât acum 7 ani.

Bătrânul i-a cuprins din nou cu privirea pe cei din jur.

— Știi, aș vrea să vă mai spun un lucru. E legat de viața mea, de zilele acelea în care am început să aplic metoda șarjelor rapide. Seri dearându-l mă duceam obosit acasă. Cine se uita la mine zicea că-s un om amărit. Într'o seară, după ce izbutisem să obținem primele succese, când ziarele au vorbit despre noi, mă pomenesc, așa tamesam cu Maria nevastămea, că-mi zice: „Gheorghe, tu ai o drăguță. Nu râde! Și eu am fost frumoasă“.

— Dece-mi spui asta, Mario? am întrebat-o eu.

— Tu o să devii domn mare, și-ai să mă lași. Ce, parcă nu-mi citește fetița în ziare ce scrie despre tine.

Și de atunci a început așa un fel de ceartă între noi. Din nou am cerut sfatul Partidului.

— „Arată-i, tovarășe Simeria, rostul muncii dumitale. Verbește-i de viitorul nostru, atrage-o și pe ea în munca noastră de construire a unei lumi noi“

Oțelarul povesti apoi cum, ascultând sfaturile Partidului, seri dearându-l îi vorbea soției despre lupta și felurile clasei muncitoare, despre lupta pe care trebuie s'o ducă fiecare.

Acum, în 1955, soția lui este una din activistele de seamă din cartier.

De mult soarele se ridicase pe inima cerului, luminând puternic Hunedoara, uzina, orașul cel nou.

* * *

Când cu zeci de veacuri în urmă, înaintașii noștri au început să extragă fierul dela Ghelar, pentru a-și meșteșugi arme și unelte nici nu puteau visa ce mare dezvoltare va lua prelucrarea fierului în această regiune. Dela primul cuptor de topit fierul, construit în Valea Caselor cu sute de ani în urmă,

și până la uriașele furnale ce vor prin-de viață în anii Cincinalului, a trecut un timp îndelungat de lupte: lupta omului pentru a smulge naturii bogățiile ascunse și a le transforma în bunuri folositoare, lupta pentru o viață mai bună dusă de exploatați împotriva exploataților.

Hunedoara unul dintre centrele industriale cele mai însemnate ale Patriei noastre, mândria noastră va crește zi de zi în anii Cincinalului. Furnale și cuptoare noi vor intra în funcțiune. Ele vor produce fonta și oțelul păcii, al fericirii și buneii stări.

„Noi cei dela Hunedoara le poruncim imperialiștilor să termine cu propaganda războinică și cu provăcările, iar dacă vor îndrăzni să deslănțuie un nou război le vom turna fontă lichidă pe grumaji, șarjă după șarjă...! Greutatea fontei noastre apasă pe grumazul lui Truman, Churchill și al celorlalți bandiți ca Tito și îi va strivi pe măsură ce dăm mai multă fontă și oțel Patriei noastre și frontului păcii“.

Aceste cuvinte înflăcărâte, rostite cu căldură și hotărâre la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră de maestrul furnalist Suci Nicolae dela Hunedoara, se transformă acum în fapte. Acum și în anii Cincinalului, Hunedoara și oamenii ei vor da tot mai mult oțel pentru fericirea oamenilor, pentru bunăstarea lor.

„Din Scârțicia“

Direcțiunea Combinatului trebuie să acorde mai multă atenție instalațiilor

În cadrul Planului de Stat pe 1950, în Combinatul nostru s'au realizat o serie de construcții care au ușurat mult eforturile fizice ale muncitorilor noștri.

Bucuria muncitorilor dela laminare a fost mare când au văzut noul cuptor cu propulsie care va contribui la mărirea producției de laminate.

Cuptorul cu propulsie este gata, dar deasupra lui acoperișul este spart, iar pe bolta cuptorului cu propulsie, cade apa ploilor amenințând bolta cu distrugerea, pentru că acolo unde cade apa pe cărămida de șamot, bolta se roade.

La fel sunt expuse distrugerii și cuptoarele adânci din hala laminarelor unde în urma fiecărei ploii se distruge instalația șubrelor vetrei cuptoarelor și canalele de fum.

La cuptoarele adânci toate acestea se întâmplă prin faptul că hala laminarelor este amplasată defectuos — raportându-ne la nivelul pardoselei față de punctul zero, adică de curtea uzinei — pardoseala halei aflându-se la cca. 50 cm. mai jos decât platforma curții.

Secția Laminare nu s'a gândit niciodată să ia măsuri de înlăturare a acestor deficiențe care se soldează cu pagube. La fiecare inundare a cuptoarelor, înlocuirea zidăriei vetrelor cuptoarelor și a canalelor se cifrează la sume enorme.

Este necesar ca conducerea Secției Laminare, împreună cu Secția Edil, să treacă la revizu-

irea învelișului de deasupra cuptorului cu propulsie, iar Serviciul Investiții să execute zidăria bolții cuptorului cu propulsie care s'a lărgit odată cu ploile, fiind în costă că aceste remedieri vor costa sume foarte mici în timp ce distrugerile se soldează cu pierderi foarte mari.

Pentru a se remedia toate lipsurile dela cuptoarele adânci, este necesar ca conducerea Combinatului și conducerea Secției Laminare să facă o serie de instalații pentru a apăra cuptoarele existente:

Coloana de alimentare cu apă a cuptoarelor adânci, pentru răcirea instalațiilor și a laminorului trece paralel cu peretele halei la o adâncime prielnică; este necesar să se construiască cămine de vizitare și o rigolă de scurgere pe lângă zidul de dinafara halei Laminarelor care să fie legată de căminul de vizitare a canalului pentru scurgerea apei; totodată este necesar a se monta la gurile canalului câte un filtru spre a feri instalațiile de rezidurile ce ar scăpa pe conductă.

Direcțiunea Combinatului trebuie să se gândească că prin luarea imediată a măsurilor de precauție la toate secțiile cu situații asemănătoare, apăra de primejdie instalațiile existente, instalații care duc la îmbunătățirea calității produselor noastre, la mărirea productivității muncii, la depășirea sarcinilor ce le revin muncitorilor în cadrul primului nostru Plan Cincinal.

V. M.

Și calitatea trebuie să fie o preocupare permanentă în cursul Planului Cincinal

La Combinatul nostru „calitatea” în anul care a trecut, n'a constituit o preocupare serioasă pentru acei însărcinați cu controlarea ei permanentă.

Lipsa unui curs de pregătirea cadrelor în domeniul Control și Recepție a dovedit mica importanță ce i s'a dat luptei pentru calitate. Posturile prevăzute pentru controlul calitatii nu sunt complete, din colectivele de Control și Recepție lipsind peste 30%, fapt care nu ajută muncitorilor căci fără sprijinul frătesc al colectivului de Control și Recepție rebuturile cresc.

La Turnătoria de fontă echipa lui Alic Andronic turnând piese de canalizare — în goana pentru cantitate — neținând seama de calitate, a rebutat 8 piese din cele 14 turnate.

Tovarășul Pălcău Miller făcând parte din colectivul de Control și Recepție din această secție, lămurind rolul luptei pentru calitate, a ajuns să transforme echipa care a rebutat piese într'o echipă „pentru calitate”.

Acesta este numai un caz de îmbunătățire a calității produselor prin lupta dusă de colectivul Control și Recepție.

Tovarășul Stănilescu Gheorghe, șef de sector la Control și Recepție dela „prelucrătoare” a completat posturile vacante acolo unde se simțea mai multă nevoie de control cu muncitorii — care chiar dacă nu sunt specializați — duc lupta pentru combaterea rebuturilor.

Ce-a făcut însă tov. Zăgreanu Gheorghe, șef la Control și Recepție la O.S.M.?

Nimic! S'a mulțumit să spună că: „În orice caz, rebuturile nu ating limita admisă.”

Această auto-liniștire a contribuit la înrăutățirea situației la O. S. M.

Într'un sector atât de important

In unele sectoare ale Combinatului nostru treburile nu merg bine pentru că:

... din lipsa unui stoc de cochile, cochilele existente se forțează; în loc să fie răcite, apoi curățite și schverțuite (unse cu grafit), după întreținere sunt din nou așezate calde în gropile de turnare.

Tov. inginer Tatu, șeful serviciului O. S. M. nu se îngrijește ca secția O. S. M. să aibă un număr suficient de cochile curate și schverțuite.

... prin proasta organizare a muncii, la Turnătoria de tuburi, deseori fonta până ajunge din cubilouri la blocurile de turnare, se răcește și iese poroasă, fiind în detrimentul turnării tuburilor.

... Serviciul Comercial, neglijându-se de cumpărarea măturilor, de 2 luni de zile noua clădire a birourilor Turnătoriei de fontă și oțel au prins deasupra podului un strat de 3 degete de noroi și alte ingrediente.

Deasemeni la Tabăra Nr. 1 „Gheorghe Apostol” se mătură cu „tărnuri”, iar femeile de serviciu n'au căldări cu care să care apa pentru curățenie. La Cabanele femeilor, nu există niciun mijloc pentru ca ele să se poată spăla.

... caloriferele din secția Construcții Metalice nefuncționând, muncitorii în loc să stea la locurile de muncă, se încălzesc în jurul focului, producând timp morți.

... desele întreruperi de curent electric produc timp morți.

... deși se simte lipsa de cabluri și electrozi „negroval”, o serie de muncitori fac risipă de materialul existent.

... Sindicatul C. S. H. neinteresându-se îndeaproape de problemele culturale, Clubul „3 Decembrie” dela Tabăra „Gheorghe Apostol” este murdar, cu geamurile sparte, ușile stricate și fără chei, iar biblioteca stă permanent închisă cu cele 3200 volume pe care le are.

... din cauză că mult abur se consumă la descărcarea păcurii, secția Forjă nu poate lucra în plin.

... Secția Transporturi Uzinale lucrează neorganizat, se așteaptă zile dearândul pentru a se face o linie liberă pentru primirea vagoanelor goale.

CLASA MUNCITOARE DIN IUGOSLAVIA SUB JUGUL EXPLOATĂRII COLONIALE

Congresul american a adoptat și trimis Casei Albe, spre a fi aprobat de președintele Truman, proiectul de lege care autoriză folosirea a 38 milioane dolari pentru „ajutorarea” Iugoslaviei din așa numitul fond al administrației planului Marshall. Acest proiect de lege prevede condiții și forme atât de severe de control al „folosirii fondurilor acordate”, încât Iugoslavia titoistă se transformă de fapt într'o adevărată colonie a Statelor Unite. De exemplu, una din condițiile prevăzute de acest proiect de lege este următoarea: departamentul de stat trebuie să fie informat la fiecare trei luni despre felul cum folosește guvernul Tito cele 38 milioane dolari și măsura în care aceasta corespunde intereselor Statelor Unite.

După ce a primit această recentă pomană din partea stăpânilor săi imperialiști, clica conducătoare fascistă din Iugoslavia a acordat pe față monopolistilor americani mână liberă asupra avuției popoului, ajutându-i să jefuiască fără cruțare bogățiile naturale ale țării. În mâinile capitaliștilor din Statele Unite sunt acum concentrate pozițiile cheie din toate ramurile principale ale economiei iugoslave și, în primul rând, din industria extractivă a materiilor prime strategice. Asigurând propria lor îmbogățire și creșterea supraprofiturilor pentru monopolistii străini, fasciștii titoiști storc sudoarea și sângele muncitorilor iugoslavi. Ei nu se opresc în fața niciunei fel de jertfe omenestii, instaurând în industrie un regim colonial. Titoiștii au introdus în producție o serie de legi reacționare, care reduc pe muncitorii pur și simplu la situația de robi. În toate întreprinderile cu peste 100 de muncitori au fost instalați supraveghetorii poliștiști, ai U.D.B.-ului (poliția titoistă). Acești fasciști au o putere nelimitată. Ei se manifestă în producție ca administratori sau conducători ai sindicatelor titoiste, silind pe oameni să muncească până la complectarea lor istovire fizică.

Dictatorul dela Belgrad și complicitii săi încearcă să mascheze exploatarea colonială a clasei muncitoare, a întregului popor muncitor, printr'o demagogie „socialistă” și prin „reforme”. După intenția titoiștilor, așa numitele „colective de muncă” organizate în fabrici, uzine și mine trebuiau să creeze aparența transmiterii conducerii întreprinderilor în mâinile muncitorilor.

Ce se ascunde sub acest paravan al restaurării de către titoiști a oănduirilor capitaliste în Iugoslavia? Același lucru, pe care, la timpul lor, îl acopereau Mussolini și cămășile negre prin „corporatiile de muncă”, adică tocmai exploatarea fără milă a maselor de muncitori. În prezent, în toate întreprinderile din Iugoslavia ziua de lucru este de obicei de 14—16 ore. Timpul lucrat peste ziua de lucru obișnuită, de 8 ore, nu se plătește: ea se trece în așa numitul „fond benevol al statului”. Numai în '96 mine care obțin pentru imperialiști metale neferoase, s'au lucrat în anul 1949, 1.500.000 de ore peste plan, iar în primele 8 luni ale anului 1950, 4.200.000 ore. În acest fel, orele peste plan constituie cea plus valoare suplimentară pe care jefuitorii fasciști o storc în măsură din ce în ce mai mare dela muncitorii iugoslavi, mărindu-și atât veniturile lor, cât și profiturile monopolistilor străini.

Vremelnicii cărmuitori fasciști dela Belgrad nu se îngrijesc de înzestrarea industriei iugoslave cu utilaj nou, cu o tehnică mai perfecționată. Fondurile atribuite de întreprinderi, pe baza legii existente, pentru „fondul de amortizare”, se duc în buzunarul clichei Tito. Nimeni nu se preocupă de protecția muncii, de tehnica securității, de mecanizarea proceselor de muncă grea. Muncitorii iugoslavi lucrează în condiții insupor-

tabile. În minele în care se obține pentru ațătorii la război metale neferoase, muncitorii sunt intoxicați de gaze, deoarece lipsește ventilația necesară. Deaceea accidentele și catastrofele au devenit un fenomen obișnuit. La mina din Podlabin (Istria), din cauza exploziei gazelor, au pierit 84 de mineri. Minerii au avertizat în repetate rânduri administrația despre pericolul de care sunt amenințați. Totuși, nu au fost luate niciun fel de măsuri. Și când, după această nenorocire, muncitorii au cerut pedepsirea celor vinovați, titoiștii i-au pus în categoria „sabotorilor” și i-au amendat. Ziarul „Vestnik” din Zagreb scria că în industria Croației, din cauza accidentelor nu se prezintă zilnic la muncă aproape 2.500 muncitori.

Bolile profesionale provocate de condițiile istovitoare de muncă au cuprins în unele ramuri industriale (industria extractivă, carboniferă, a metalurgiei prelucrătoare, chimică ș. a. m. d.) 40—70% dintre muncitori. Muncitorii bolnavi sau sleiți de puteri sunt concediați și nici n'au dreptul să capete ajutor pentru invaliditate. Aceasta în timp ce sume colosale, stoarse din salariul mizer al muncitorilor (12% lunar) pentru „măsuri sociale” sunt însușite de Tito și de banda sa. În acest fel ei au „economisit” în 1949 pentru sine, din sumele destinate „prevederilor sociale” 2 miliarde dinari, iar în 1950, chiar 3 miliarde dinari.

Exploatarea din ce în ce mai cruntă a maselor muncitoare din Iugoslavia este completată de o ofensivă continuă împotriva nivelului lor de trai. În 1950 fondul de salarii al muncitorilor industriali a fost micșorat cu 9 miliarde dinari, în comparație cu anul 1949, în urma fosiștii muncii forțate, fără plată. În legătură cu aceasta au scăzut și salariile nominale cu 30—36%, în timp ce suma încasată depe urma impozitelor din partea populației muncitoare, a crescut cu 200 miliarde dinari, adică cu 10—15%, mai mult decât în 1949.

Se poate constata pauperizarea rapidă a maselor muncitoare din Iugoslavia. Din cauza prețurilor fabuloase la produsele alimentare și la mărfurile de primă necesitate, salariul real al muncitorilor a scăzut. Numai în anul 1950 prețurile la pâine, carne, lapte și zahăr au crescut de 3 ori în comparație cu 1949, când costul produselor enumerate era deja de 8—9 ori mai mare decât în 1945. Așa numita „aprovizionare garantată” cu alimente a oamenilor muncii iugoslavi există numai pe hârtie. Nu se distribuie carnea, grăsimile și zahărul pe cartelă, iar adesea chiar pâinea.

Dacă muncitorul nu îndeplinește norma sa de producție, drept pedepsă titoiștii îi iau cartela de alimente, adică îl condamnă la foame. Aceste măsuri au un caracter general. Astfel, în 1949 titoiștii au confiscat cartelele de alimente, pentru neîndeplinirea normelor, la 8.000 muncitori, iar în primul trimestru al anului 1950 la 6.000 persoane!

Condițiile inrobitoare de muncă și subalimentarea sistematică au dus pe muncitorii la istovire. Do-vadă marele număr de cazuri de tuberculoză. O comisie a Crucii Roșii, care a lucrat în Iugoslavia vara trecută, a stabilit că 80% din muncitorii uzinei „Torpedo” și 70% din muncitorii uzinei „3 Mai”, sunt bolnavi de tuberculoză. Aceeasi situație, confirmă comisia, se observă și în alte uzine, fabrici și mine. În țară se înregistrează anual 100.000 cazuri mortale de pe urma tuberculozei.

Însă muncitorii iugoslavi se ridică împotriva violenței și asuprii, nedorind să-și plece spinarea numai de dragul îmbogățirii tiranilor fasciști și al înrobitorilor străini. Ei își intensifică lupta unind în jurul lor toate forțele progresiste ale Iugoslaviei. (Agerpres.)